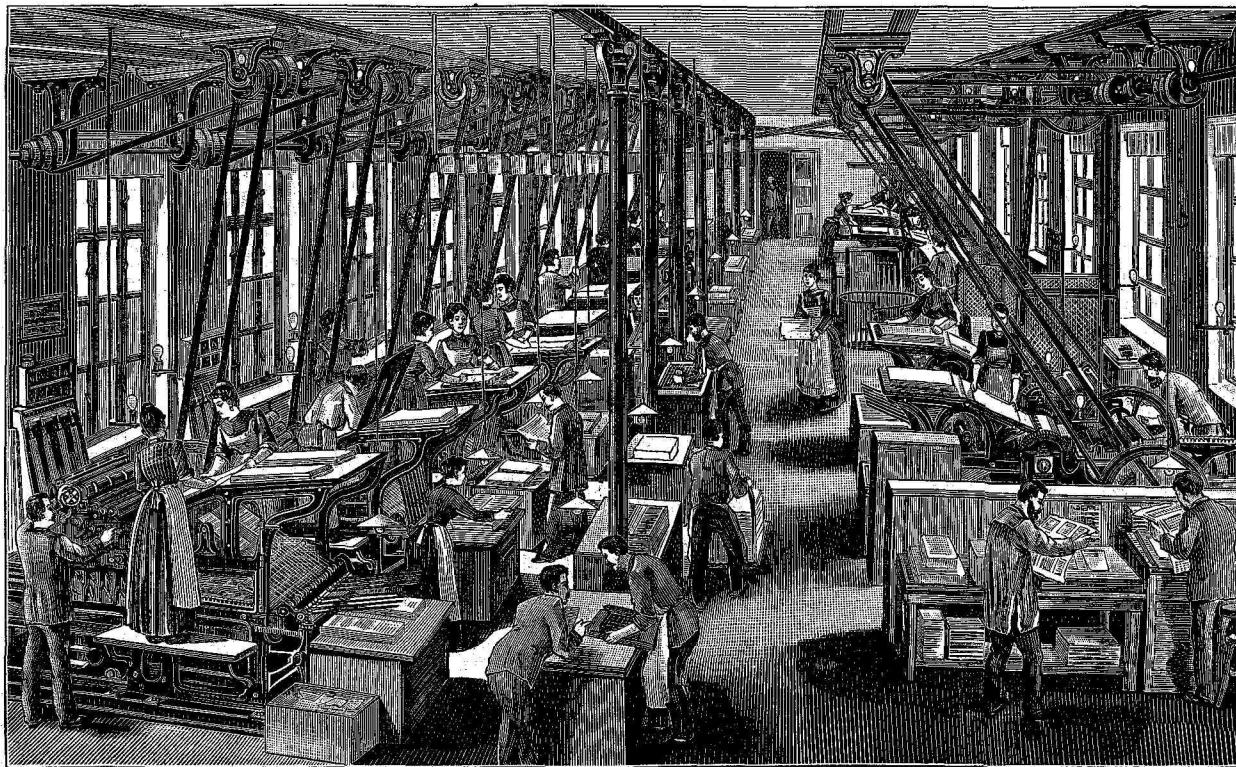


τίποτε μετά τοῦ ἐπιστολίου της ἔχαδη καὶ ἡ πιθανότης τοῦ νὰ πραῦνωμεν τὴν καθ' ἡμῶν ὄργήν της. Εἰς δὲ τὸν «τακτικὸν ἀναγνώστην τοῦ ἀξιολόγου περιοδικοῦ» μας, εἰς τὸν «συνάδελφον τοῦ Τάσσου καὶ τοῦ Κάμοενς» τὸν γνωρίζοντα τὴν γεῦσιν τῆς δάφνης διότι τὴν ἑμάσθησεν ὁ Πήγασός του, τί ν' ἀπαντήσωμεν; πόσοι τοιοῦτοι ἔρασται ποιητικῆς δόξης, φρονοῦντες ὅτι ἡ ἀνθρωπότης θὰ πάθῃ μέγα δυστύχημα ἀν δὲν ἀκούσῃ τὴν μαγικὴν μελῳδίαν τῆς λύρας των, δὲν βλέπουσι τὴν ὥραν πότε νὰ δημοσιεύσωσι τὸ στιχάριά των, καὶ γίνωσι διὰ μᾶς ἀθάνατοι! Ἡ ποιητικὴ μεγαλοφυΐα ἔχει τὶ τὸ προφητικόν, ὁ δὲ ποιητής μας ὄμιλῶν ἐν τῇ ἐπιστολῇ του περὶ καλαθίων εἰς τὰ ὅποια ῥίπτονται τὰ χειρόγραφα, ἐβύθιζε τὸ ἐμπεπνευσμένον βλέμμα του εἰς τὰ σκοτεινὰ

σεῖς, καὶ ἡμῶν ἡ φιλοτιμία πρὸς ἄλλο τείνει ἴδεωδες: φρονοῦμεν ὅτι ἐν περιοδικόν, ἐνῷ συμμορφοῦται πρὸς τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν καλαισθησίαν τοῦ κοινοῦ εἰς δὲ ἀποτείνεται, ὀφεῖλει νὰ γίνηται συγχρόνως ὀδηγὸς αὐτῶν, καὶ νὰ μὴ ἀρκῆται εἰς τὸ νὰ συγκρατῇ ἡ ἐλκύη τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνδιαφέρον διὰ τοῦ ἀπλουστάτου τῶν μέσων, τῆς ίκανοποιήσεως τῶν κατωτέρων διανοητικῶν καὶ καλαισθητικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀναγνώστου. Τὸ λεχθὲν περὶ τοῦ ποιητοῦ ὅτι ἔχει charge d'ames, ὅτι ὑπέχει εὐθύνην, ἐφαρμόζεται πληρέστατα εἰς τὸ περιοδικόν· ἐντεῦθεν ἔξηγεῖται ἡ μεγάλη, ἡ αὐστηρὰ ἐκλεκτικότης τῆς Κλειοῦς, ἀλλ' ἐντεῦθεν προέρχεται καὶ ὁ μέγας κόπος, ὃν συνέπαγεται ὁ τοιοῦτος τοῦ φύλλου καταρτισμός: οἰκογενειακά, καλλιτεχνικά, ἐπιστημονικά



ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΩΝ.

βάθη τοῦ μέλλοντος . . . συγχρόνως ὅμως μᾶς ἀφίρει καὶ καιρὸν πολύτιμον.

Ἐπὶ τῆς τραπέζης ἥδη κεῖται σωρεία χειρογράφων· πραγματεύονται περὶ παντὸς κλάδου τοῦ ἐπιστητοῦ, π.χ. πῶς δύναται τις νὰ εὑρίσκεται τὴν ἐσπέραν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ νὰ ἔχυτνήσῃ τὴν πρωΐαν εἰς τὸν οὐρανὸν (τὸ θέμα τοῦ συγγραφέως δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν πρὸς τὴν αὐτοκτονίαν ἢ τὸν Παράδεισον) περὶ τῆς ταμιευτικῆς θεωρίας τῶν μυῶν καὶ τῆς ἀδανασίας τῆς ψυχῆς τῶν μυῶν, περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ μαγειρικοῦ ἀλατος, τὸ ὄποιον περιέχουσι τὰ γυναικεῖα δάκρυα, περὶ τῶν λιπαστικῶν ἰδιοτήτων τῶν ἐν τοῖς Κοινοβουλίοις ὑβρεων, καὶ περὶ ἀλλων ὄμοιών κοινωφελῶν ἀντικειμένων· ἔξαπαντος εἰνε ἔργα παρεγνωρισμένων λογίων! Ἄν τοιούτος ἡμῶν ἦτο νὰ ἐκδώσωμεν ὅπως ὅπως ἐν τεῦχος, ἥρκει ν' ἀπλώσωμεν μὲ κλειστοὺς ὀφθαλμοὺς τὴν χεῖρα ἐπὶ τῶν χειρογράφων τούτων καὶ νὰ εὑρωμεν ἀφονον, πρωτότυπον ὕλην, ν' ἀνακηρυχθῶμεν δὲ καὶ προστάται τῆς φιλολογίας· ἀλλὰ καὶ οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ἔχουσιν ἀλλας ἀπαιτή-

περιοδικά δύο τριῶν γλωσσῶν πρέπει ν' ἀναδιφήθῶσιν ἐπιμελῶς, ν' ἀναγνωσθῶσιν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους καὶ νὰ ληφθῶσι σημειώσεις ποιῶν ἐκ τῶν ἀναγινωσκομένων εἰνε ἀξιον μεταφράσεως, παραφράσεως, περιλήψεως, ἢ ἀπλῆς ἀναγραφῆς· πλὴν τῆς ὑλικῆς ἐργασίας τῆς συνισταμένης εἰς τὴν χειρόγραφον παραγωγὴν τοῦ δημοσιευομένου, ἀπαιτεῖται μακρά, ἀνιαρὰ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία, ἀόρατος εἰς τὸν ἀναγνώστην (καὶ ὁ ἀληρ εἰνε ἀόρατος ἐν τούτοις ὅμως ὑπάρχει) στερούμενη αἰσθητῆς παραστάσεως, ἔξωτερικοῦ ἵχνους, τούτου δὲ ἐνεκα οὐδείς, πλὴν τῶν ἐκ πείρας γινωσκόντων τὸ πρᾶγμα, μαντεύει ὅτι πρὸς τῷ κόπῳ καὶ τῷ χρόνῳ τῆς συγγραφῆς ἢ μεταφράσεως ἢ ἀπανθίσεως μᾶς σελίδος ἔχρεισθη τόση ἐπίπονος σκέψις καὶ ἔρευνα καὶ ἐλεγχος, καὶ ὅτι ἐνίστε γραμμαί τινες δύνανται ν' ἀντιπροσωπεύσωσι ἐργασίαν ὥρῶν ὀλοκλήρων.

Μετὰ τῆς ἀφορώσης εἰς τὴν κυρίως σύνταξιν τοῦ φύλλου ἐργασίας συμβαδίζει ἡ καλλιτεχνική, τουτέστι ἡ ἐκλογὴ ἢ προπαρασκευὴ εἰκόνων. Αἱ ἐν τοῖς καλλι-